

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jana Dvořáka v právní věci žalobce: **J. L.**, proti žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 10. 2006, č. j. X, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 42 Cad 276/2006, o návrhu na vyloučení samosoudkyně Krajského soudu v Praze z projednávání a rozhodování této věci

t a k t o :

Samosoudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Jarmila Hanušová **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 42 Cad 276/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 14. 11. 2006 u České správy sociálního zabezpečení žalobu, ve které uvedl, že Česká správa sociálního zabezpečení (dále též „žalovaný“) dne 18. 10. 2006 rozhodla o žalobcově částečné invaliditě, ačkoliv měla na základě lékařských zpráv podklady, že splňuje nárok na plnou invaliditu.

Žalovaný postoupil dne 21. 11. 2006 žalobu Krajskému soudu v Praze, který usnesením ze dne 22. 11. 2006, č. j. 42 Cad 276/2006 – 4, vyzval žalobce k doplnění chybějících náležitostí žaloby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

Žalobce ve svém podání ze dne 18. 12. 2006 vynesl vůči samosoudkyni JUDr. Jarmile Hanušové námitku podjatosti, protože v minulosti nepostupovala nestranně v záležitosti soudního sporu s Českou správou sociálního zabezpečení a dále požádal, aby Vrchní soud vyloučil tuto samosoudkyni z rozhodování.

Krajský soud v Praze přípisem ze dne 22. 12. 2006, č. j. 42 Cad 276/2006 – 7, žalobce požádal o zdůvodnění námitky podjatosti ve smyslu ust. § 8 odst. 5 z. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), o uvedení konkrétních skutečností, z nichž tuto námitku dovozuje a vyzval žalobce aby své zdůvodnění zaslal do 10 dnů od obdržení této výzvy.

V těžko čitelném faxovém podání ze dne 25. 1. 2006 žalobce uvedl, že ve věci přiznání invalidity spatřuje pochybení soudu ve skutečnosti, že při předchozím ústním jednání znalec MUDr. Krejčík odpovídal na otázky, které mu nebyly kladeny ani protokolovány. Dále uvedl, že soudní znalec vypovídal, že se spojil se zástupcem odpůrce v mimosoudním jednání a jeho výpověď nebyla odmítnuta, ačkoliv je to v rozporu s právem.

Krajský soud v Praze poté přípisem ze dne 1. 2. 2007, č. j. 42 Cad 276/2006 - 9, (žalobce tento přípis osobně převzal dne 20. 2. 2007), požádal žalobce o písemné vyhotovení nebo zaslání originálu faxového podání ve lhůtě 3 dnů a upozornil jej na ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s., podle něhož podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě (např. tedy faxem), musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

Krajský soud v Praze poté věc dne 27. 3. 2007 předložil Nejvyššímu správnímu soudu podle § 8 odst. 5 s. ř. s k jejímu rozhodnutí. V předkládací zprávě zrekapituloval dosavadní stav věci a samosoudkyně JUDr. Jarmila Hanušová k námitce podjatosti uvedla, že jí nejsou známy žádné okolnosti, pro které by byla vyloučena z projednávání věci.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží našla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení

o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Z návrhu na vyloučení samosoudkyně Krajského soudu v Praze, podaného žalobcem dne 18. 12. 2006, vyplývá, že námitku podjatosti odůvodňuje skutečnostmi, které v minulosti nastaly v jiném (dřívějším) soudním řízení. Žalobce tedy namítl, že JUDr. Jarmila Hanušová nepostupovala nestranně při projednávání a rozhodování v jiné věci. Jak plyne ze shora uvedeného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věty třetí, důvodem pro vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech, tedy v tomto případě v rozhodování JUDr. Jarmily Hanušové v jiné věci, kterou žalobce blíže neoznačil.

K faxovému podání žalobce ze dne 25. 1. 2007 Nejvyšší správní soud nepřihlédl, neboť se jednalo o podání, jímž se disponuje s předmětem řízení a žalobce nesplnil svou povinnost potvrdit jej ve lhůtě 3 dnů písemným podáním shodného obsahu nebo předložit jeho originál, kterou mu ukládá ust. § 37 odst. 2 s. ř. s. Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že i kdyby k tomuto žalobcovu podání přihlížel, na rozhodnutí ve věci by to nemělo žádný vliv, neboť žalobce ve faxovém podání pouze rozvedl důvod námítky podjatosti uvedený již v jeho podání ze dne 18. 12. 2006.

Se zřetelem k tomu, že důvod uplatňovaný stěžovatelem, tj. vyloučení samosoudkyně pro okolnost, ke které došlo v jiném soudním řízení, není důvodem způsobitelným vyvolat pochybnosti o nepodjatosti samosoudkyně, která v dané věci má rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že sama tato samosoudkyně se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučena, neshledal čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu návrh žalobce na vyloučení samosoudkyně z projednávání a rozhodování této věci důvodným, a rozhodl proto tak, že výše jmenovaná samosoudkyně není z projednávání a rozhodování věci, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 42 Cad 276/2006, vyloučena.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu